

De Postryder verschynt 's dingsdags, 's donderdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

En blad afzonderlyk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reklamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 11 FEBRUARY.

Kamer.

De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft zich woensdag bezig gehouden met de petitie die tegen het nieuw tarief van vervoer voor de kleine koopwaren op den Staets-zyerenweg reklameeren.

MM. Rodenbach, Couvreur de Rongé, Braconnier en de minister van openbare werken, werden eerst gehoord. De vier eerste sprekers hebben de aandacht des gouvernementes op de gebrekkelykeden van het nieuw tarief, geroepen.

M. Couvreur heeft meer gedaan dan de redenen aenduiden op welke de koophandel en de nyverheid huanne reklamatien steunen. Hy heeft de basis van een stelsel aengetoond, welke hy zou willen zien aennemen en welke de eenvormigheid van de taks, voor wat den afstand aengaet, op het maximum van 30 centiem voor de pakkeus van 0 tot 10 kilogr. zou brengen. Boven de 10 kilogr. zou men de taks volgens gewigt betalen; spreker zou ook een frankeerzegel voor de kleine pakken willen zien tot stand komen. M. Couvreur begeert overigens dat het gouvernement de kwestie onderzoekte, van te weten of de vervoer der kleine pakken niet door het postbestuur zou kunnen gedaan worden en derzelve uitleedung door de briefragers. De achtbare afgeveerdigde van Brussel heeft dus het stelsel van éene zone aen.

M. de Rongé verslaggever der commissie, heeft zich ten voordeele van hetzelfde principe uitgedrukt. De petitionarissen bevelen het stelsel van twee zones aen.

M. de minister van openbare werken heeft herkend dat er verbeteringen moeten toegebracht worden aen het tarief welk men diskuteert. De administratie houdt zich met deze stof bezig en het gewyzigd tarief zal « later » ten uitvoer gebragt worden. Hy kan de eenvormigheid van taks niet aennemen zonder rekening van den afstand te houden. Volgens hem is het eenig billyk stelsel dat waarin men rekening van het gewigt en den afstand houdt. Het is op dezen grond dat het nieuw tarief berusten zal, in welk eene merkweerdige vermindering van het minimum der taks en eene groote vereenvoudiging in het bestuur zal zyn te weeg gebragt. Deze hervorming zal een verlies van 5 tot 6 maal duizend franks aen de schatkist veroorzaken.

Na M. den minister van openbare werken, heeft M. de Naeyer het woord genomen om de meening van M. Couvreur te bestryden, welke strekt om de kleine pakken door het postbestuur te doen vervoeren. Als de postboden met de uitleedung dezer pakken gelast werden, zou men het personeel van den Post in aanzienlyke evynredigheid moeten vermeederen, en de schatkist zou groote lasten er door te dragen hebben. De achtbare afgeveerdigde van Aelst wil eene aanzienlyke prysvermindering voor de kleine pakken, zoo veel te meer daer zy gewoonlyk door reizigerstreinen worden medegenomen en by gevolg de Staet er geene vervoerkosten voor doen moet.

M.M. B. Dumortier en de Minister van openbare werken hebben de laatste woorden van M.

De Naeyer bestreden. M. B. Dumortier heeft het gouvernement aengezet om matig in zyne taksvermindering te zyn, alhoewel herkennde dat men voor koophandel en nyverheid doen moest wat recht en billyk is zonder evenwel iemand te bevoorrugten. Eindelijk werden de petitien aen den heer minister van openbare werken verzonden.

De Kamer heeft zich vervolgens bezig gehouden met het verslag der bestedige commissie van nyverheid over petitien, voortkomende van goudsmieden en juweliere van Brussel, die de vryheid des werks voor huanne nyverheid vragen, of ten minste de magt van aen alle gehalte te mogen werken als het op uitvoer aankomt. De nyverheidscommissie had reeds deze kwestie verhandelt in een verslag den 25 april 1863, in de Kamer neergelegd; dan drukte zy zich ten voordeele van het liberaelste stelsel uit. Heel vraegt zy opdat het gouvernement eene snelle oplossing, aen de kwestie door de petitionarissen opgeworpen, geven zou, en zy steh voor ten dezen einde de rekweisen aen den heer minister van financiën te verzenden.

De middensektie, gelast met het onderzoek van het budget van wegen en midelen van 1865, heeft zich reeds met deze kwestie bezig gehouden. Zy had desanghende eene vraag aen den heer minister van financiën gedaan, die geantwoord heeft dat, zonder zich van nu af te kunnen verklaren wegens de strekking der veranderingen die in de wet van den 19 brumaire jaar VI b trekkelyk de goud- en zilverstoffen zullen te brengen zyn, zyn gedacht was zoo spoedig mogelijk een wetsontwerp aen de wetgeving voor te leggen, strekkende om aen goud en zilver aen het besluit wet van den 14 september 1814 wyziging te brengen, geschikt om de nyverheid in goud en zilver van België te bevoordeelen.

M.M. Delaet en Rodenbach hebben de petitionarissen ondersteund, over reklamatien, zegden zy, te recht en allezins gegrond zyn. Met de tegenwoordige wetgeving kan onze nyverheid niet de vreemde nyverheid niet worstelen, byzonder met de deutsche nyverheid, die gouden en zilveren stoffen aen een zeer geringer gehalte dat het onze fabrikeert. M. Delaet zou willen dat men ze volstrekt vry late. Kortom, de achtbare afgeveerdigde van Antwerpen en Rousseaure hebben er zeer op aengedrongen opdat een wetsontwerp desanghende worde voorgedragen. Het verzenden naar den heer minister van financiën is vervolgens aengenomen geworden.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers is gisteren terug gekomen op het incident betreffende het ontslag in 1863 gegeven door eenen schepen der gemeente Ukkel en eerst dit jaer aengenomen, na de ontslaggever op nieuw was benoemd geworden tot dezelfde funktien.

Op eene nieuwe onderraging van M. de graef de Theux, heeft M. de minister van binnenlandse zaken eenige belemmerde ophelderingen gegeven, waaruit schynt te blyken dat de vermoede afzetting welke M. Van Tilborgh heeft getroffen niet kan vervreugd worden door het ontslag dat hy over twee jaren had gegeven, en hetwelk moest beschouwd worden als te niet

gedaan door de nieuwe benoeming van dit eersame raadslid tot de funktien van schepen in 1864.

Het komt ons veelver waerchynlyk voor, zoo als M. Dumortier het betoogd heeft, dat deze maetregel van gestrengheid moet worden toegeschreeven aen de oneenigheden welke tusschen M. den schepen Van Tilborgh en den nieuwen burgemeester, M. De Fre, bestonden.

Na eene famlyk verwarde beraedslaging waeraan, buiten MM. de graef de Theux, de minister van binnenlandse zaken en Dumortier, ook hebben deel genomen MM. Van Huenbeeck, de Bouckere, Wassige, De Fre, Van Overloop en de minister van financiën, werd de Sluiting der debatten uitgesproken, en heeft de Kamer met 44 tegen 29 stemmen en 3 onthoudingen, eene gemotiveerde dagorde verworpen, welke door zes leden der rechterzide voorgesteld was, en tot doel had om de tusschenkomst van het staetsbestuur tot de wettelyke grenzen te beperken.

Tongeren, den 10 february.

Mylkeer de Redakteur,

Op het oogenblik dat ik my neezet om den Postryder zyn wekelyksch ransoen te geven trekken menigvuldige jongelingen van stad en dorp zingende door de straten. Het is heden miinte loting. De bloedwet heeft weer een contingent van slagtoffers noedig. De moeders leven weer eens in de voorruizigt dat huanne kinderen hun gaen ontroofd worden, de vaders die op de medehulp huanne zonen tellen, voorzien het oogenblik waarop de wreede wet huanne steun gaet ontnemen. Zingt, jongens, zingt, want zang en drank

Doen droetheit, smart en heel vergeten.

Als men de wreakroepende onrechtvaardigheid der milite wet nadenkt, dan begrypt menal het belang van het politieke programma van M. Dechamps die de verzachting der militiewetten aen het hoofd der hervormingen van het katholyk ministerie inschreef. Het liberael progres heeft in de laatste kiezingen de overhand behaald en daerme weet men wel dat er geene hoop meer te voeden is op verzachting der rekruteering. Het politiek dat ons heden beheerscht heeft een leger van honderd duizend man noedig om de ontzagelyke versterkingen van Antwerpen te verdedigen; generaal Chazal moet aen het hoofd van eene groote legermacht paraderen; wat komt het er dan op aen dat de moeders over het vertrek huanne zonen weenen, dat de burgers wat klagen over de onophoudende verhoging der lasten?

Er bestaan landen die grotere militaire magten op de beenen moeten houden als wy, en waer nogtans de rekruteering niet zoo wreedaardig ingertig is als in België; waarom zou het dan niet mogelyk zyn die wet by ons te verzachten? Als ik daeraen denk dan kookt het bloed my in de aderen. Er bestaan in ons

land eenen hoop gazetten die zich bezig houden met te schreeuwen tegen paters en kloosters, maar die stom zyn als er kwestie is van te spreken tegen de alversindende oorlogskosten. Aen eenen pater, eene begyn of een klooster is niemand verpligt iets te geven, en weder niets wil mede te doen hebben, die kan de kloosterlingen laten voor hetgeen zy zyn. Maar daer is eene soort van kloosters die niet kanonnen in plaets van met paternosters gewapend zyn; er zyn paters die gouden epauletten en lange sabels dragen, die aen het land eenen heelen hoop miljoenen per jaer kisten en aen dewelke wy ten langen laetsten op den koop toe nog vette pensioenen moeten betalen. Zouden de gazetten die zoo dapper tegen de paters schreeuwen niet wat beter doen van tegen die Lindopeeters ten oorlog te trekken?

De Limburger heeft in zyne jongste nummers zyne laatste provisie spiritus opgeteerd. Hy verschynt niet meer zonder opgeluisterd te zyn door gravuren en printen van den besten smaak. Verleden zaterdag stonden er twee varkens in!!! Men moet bekennen dat die dieren nergens beter 't huis zyn als in de kolonnen van den Limburger.

Een oude Tongenaar.

Inenting der longziekte by het hoornvee.

De inenting van het vee als behoedmiddel voor de longziekte, houdt nog altyd de verschillige landbouwkomiteiten en commissien van allen aert, bezig. Vele proeven zyn genomen, en deze werden nu eens met goed dan weer met afkeuring bejegend. Het stelsel van M. Willems vond zooveel en zelfs meer tegenals voorstanders. Wy vinden nu in de dagbladen een verslag, opgemaakt door de landbouwmatschappij van Oost-Vlaenderen, betrekkellyk die kwestie, en denken het nuttig voor den landbouw hetzelfde hier hoofdzakelyk meê te deden:

Den 21 april 1861 ritzte de provinciale landbouwmatschappij van Oost-Vlaenderen eenen brief aen het departement van binnenlandse zaken, waer in zy onder anderen zegde:

« Het dunkt ons, heer minister, dat de proeven niet op eenen gezamenlyk uitgestreken voet zyn genomen. Een onzer achtbaerste sektie-voorzitters, M. TKint-de Naeyer, heeft in de laeste zitting des bestuurraeds van de matschappij voorgesteld aen het gouvernement te vragen dat het zou gelieven 't profsgewyze al de landbouwers eens kantons in te noodigen om hun hoornvee te laten inenten, hen behovende de schadelte vergoeden welke zy, uit hoofde dezer inenting, zonden kunnen ondergaen. »

De heer minister gaf daerop orlof aen de inentings commissie, bygestaan door den voorzitter van den bond dezer provincie, M. H. van de Wuestyne, om nityve proeven te nemen in

HET VAARWEL EENS LOTELINGS.

DOOR HONORIUS WINDELS.

De maand april was ten einde geloopt, de loting die wet met bare bloedsverwige tinten, had bare slachtoffers op het voorhoofd geteekend, en de jonge belgische soldaat maakte zich gereed om in den krijgddienst te treden.

Eene genoegzaam volkrijke gemeente in West-Vlaenderen bood op dit oogenblik een schilderachtig uitzicht aen.

Een twintigtal jongelingen, huanne nummers op de klak gehecht, zongen en sprongen in het midden der merkplaats, terwijl de daar toegesnelde kinderen met hen het slotrijm herhaalden:

En nu, als soldaat
Vrolijk maar gepraat,
Leutig maar gezongen
Rap en knap gesprongen,
Want soldaterij
Maakt ons zorge vrij.

Niet ver van daar wandelde een veldwachter fier, statig, want hij had schako en sabel aen.

De inwoners kwamen op den dorpel huanne woon geloopt, staken de hoofden te zamen en rederekavelden. De gesprekken die zij hielden waren omstandigheidsgesprekken en men kan wel raden waarop zy uitliepen, en dat deze werkende burgers de wet vervloekten, die den armen arbeider op denzelfden voet van een rijken grondeigenaar stelt als het er op aankomt eene offerande

op het altaar des vaderlands te brengen. Wedra kwam eene arme zeventigtjarige vrouw ter plaatse aen. Zij weende de hartloepende tranen des onderdoms.

— Gedoemde wet, — murmelde zij, — gij steelt de vroude eener oude wduwe, gy verhaant den welstand uit de woon mijner dochter.

En dan een oogslag vol medelijen op de jonge soldaten verpand:

— Daar staan de ongelukkige jongelingen die al zoo wel te huis konden gebezigt worden... Zij gaan thans den schoonen wapenhandel leeren, en moeten hun ambacht, dez werkmans toekomst, daar laten.... »

Een bittere spotlach verzegelde het woord schoonen, en genoeg was het te zyn dat zij op hetgeen zij alzoo noemde eene kritiek eene blaam wilde werpen.

Maar te zelfden tijde was een ouderling haar genaderd die met belangstelling vroeg:

— Welaan, moeder Klara, is uw kleinzoon daar ook reeds bij de lotelingen?

— Spreek er mij niet van, baas Struive! ik word zinloos als ik er aen denk, — antwoordde de vrouw met eene dier huivering die tot den toehoorder overgaen.

De grijsaard begreep ongetwijfeld de zwaarte des steens welke op het hart der arme wduwe drukte, doch hij scheen echter haren moed door zijne gebaren herop te willen beuren, vatte haer bij den arm en sprak met haar van de dorplaats stappend:

— Vrouw, heb moed om Gode wil; als men met een zeventigtal jaren gelaten is, hoeft men

geen nutteloos verdriet op te nemen want de last der jaren weegt op den levensweg maar al te pijnlyk nêr.

— Maar waarom trekt gij mij mede — riep de wduwe uit, — ik moest ter plaatse blyven om hem te zien vertrekken.

— Kom mede, moeder, kom mede; geloof mij gij zult beter doen — hernam de man zonder lus te laten.

— Ik zou nogtans — gaf de grootmoeder ten antwoord — mijn kleinzoon mocht n zien vertrekken om hem vaarwel te zeggen.

Beide deden eenge stappen sprakeloos.

— Ja — voegde zij er eidelijk besluitender wyze bij; — Ja, ik moet hem zien, den goeden jongen, hij die met het daguurken door zuren arbeid verdiend toch in het huisgezin mijner dochter den welstand wist te brengen, hij die door zijnen vlijt tot het werk maakte dat ik, zijne grootmoeder, bij hem mocht wonen zonder te moeten vreezen dat mijne tegenwoordigheid de famlye in het nauw zou brengen.... Nogmaals ja, ik wil hen zien, ik moet naar de dorplaats terug keeren, te meer daer ik dezen morgen vroeg het huis mijns schoonzons, verliet omdat ik geen getuige wilde wezen der hervreurende tooneelen die schenen bij het vertrek van Karel te moeten plaats vinden.

Onlanks de krachtadige poogingen, die zij aanwendde om zich aen baas Struive te ontrukken, gelukte het haar, echter niet; deze hield met kloekheyl vast en daer hij thans aen zijne woon was gekomen, dwong hij de wduwe binnen te stappen zeggend:

— Vrouw gij zult ten mijneet binnen gaan dit is veel beter want ik voorzie dat anders hier op straat een vortog zou kunnen plaats grijpen welk er vermeden dan gezocht moet worden. Moeder Klara moest het oergeven, en baas Struive vond het voorzichtig zijne deur gesloten te houden.

Richten wij thans de oogen op geneen in den veld in bloei staanden boomgaard. Welk heerlyk uitzicht, welk naturenpraal! daar achter duikt zich eene boerenhut, de woon eener arbeidende familie, daar is het dat wij op dit oogenblik moeten binnen treden: het is onder dees nederig strooien dak dat de oude Klara tot hier toe midde schuilplaats heeft gevonden.

Bij den nauwelijks brandende haard zit een genoegzaam jonge man moedeeloos en door de droefheid ter neer geslagen. Eene veertigjarige vrouw, met gevouwen armen voor een spinnewiel gezeten, ziet er ook uitermate treurig uit en schijnt allen lust tot het werk verloren te hebben.

Wel is waar in den huize heerscht eene sombere stilte, maar hoort gij niet op den zolder met een sluggen stap weg en weder gaan? Maar hoort gij iemand den zoldertrap niet neder komen?... En zie gij thans voor u Karel, den zoon des huizes, den levensvollen, vlijtigen wever niet die heden, reeds heeft hij zijn pak gemaakt, in den krijgddienst treden zal... Een schoone soldaat voorwaar, doch niet is jammer hij was toch ook zoo een goede werkmans!

Op dit oogenblik heft de man in eens het